

Hiç Bilmediğim Kokunu Özlüyorum

– GönülRomanı · 19 Mayıs 2013

Hiç bilmediğim kokunu özlüyorum. Beni ben yapan, sende olup benden uzak olan her şeyi. Sevdama söz söyleme bırak yüreklerde tarih olsun. Dünden daha fazla yarından daha az seviyorum. Kısmet mi, değil mi? Bilmiyorum. Çalınan kapı hemen açılrsa sabrın beklemenin bir anlam ifade etmeyeceğini biliyorum. Bir dilek hakkım olsa da ellerini tutsam. Umut kelimesi yeniden anlam kazanmaya başladı seninle. Yok hayatımda artık umut-suzluk gibi şeyler. Bir zamanlar yılsamda yorulsam da sabrımın getirdiği meyveleri yiyorum. Bir el uzandı yüreğime, düştüğün yerden kalk dedi. Nasıl kırabilirdim ki onu ben kendimi milyonlarca kez kırmışken. Gülümseme var şimdilerde yüzümde, ne olursa olsun ayakta gülümsüyorum. Sayende.. Kime ne gülüşlerim? Mutluyum çok şükür. Hayatımın hediyeside var. En azından onun sayesinde gülüyorum. Ama ben hâlâ onun hiç bilmediğim kokusunu özlüyorum
-Ayşe Altunküpe..